Abstract

Non-woven silk sheets, one to four layers, were fabricated directly by one to four

fifth instar larvae of Thai local variety silkworm (Nang-lai) on the smooth glass plate. The

sheets were with the thickness ranging from 80-441 µm, and the pore sizes were 73,

47, 30 and 24 µm, respectively. After removal of sericin and sterilization, all types of silk

fibroin (SF) sheets were seeded with separated cells or cell sheet of human dermal

fibroblasts (HDFs) and cultured in medium up to 28 days. Analysis of utilizing those all

types SF sheets as scaffolds showed that approximately 60% of HDFs adhered with the

scaffolds and the survival rates of cells at 24 hours after adhesion were over 90%.

Thirteen µg/ml of collagen and five µg/ml of glycosaminoglycan were also detected in the

culture medium. The SEM study revealed that cell processes were synthesized and

attached to SF scaffolds. The strength of SF scaffold with fully-grown HDF cells was in

accordance with the strength of human skin. The results suggested that SF scaffold was

well compatible with HDF. It is promising that Thai local variety silk could be applied as

a scaffold for skin tissue engineering.

Keywords: silk, fibroin, scaffold, human dermal fibroblast, tissue engineering, skin

บทคัดย่อ

แผ่นไหมที่มีความหนาตั้งแต่ 1-4 ชั้น (80-441 ไมโครเมตร) สามารถเตรียมได้โดยให้ หนอนไหมพันธุ์ใทยพื้นเมือง (นางลาย) พ่นเส้นใยลงบนแผ่นกระจกผิวเรียบ แผ่นไหมที่มีความ หนา 1, 2, 3 และ 4 ชั้นนี้จะมีรูพรูนที่มีขนาด 73, 47, 30 และ 24 ไมโครเมตร ตามลำดับ หลังจากการกำจัดเซริซินและทำให้ปราศจากเชื้อแล้ว แผ่นไหมทั้งสี่แบบสามารถนำไปใช้เป็นวัสดุ ค้ำจุนในการเพาะเลี้ยงเซลล์ไฟโบรบลาสผิวหนังมนุษย์ ทั้งโดยวิธีการเริ่มเลี้ยงด้วยเซลล์อิสระและ เซลล์ที่เจริญเป็นแผ่นแล้ว ในอาหารเลี้ยงเชื้อเป็นเวลาสูงสุด 28 วัน เมื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ในการใช้แผ่นไหมเป็นวัสดุค้ำจุนสำหรับเลี้ยงเซลล์ไฟโบรบลาสผิวหนังมนุษย์ทั้งสองกรณีพบว่า แผ่นใหมทุกแบบมีอัตราการเกาะติดของเซลล์ประมาณร้อยละ 60 เซลล์ที่เกาะติดกับวัสดุมีอัตรา รอดสูงกว่าร้อยละ 90 และสามารถสร้างคอลลาเจนและใกลโคอะมิโนใกลแคนได้ที่ระดับ 13 และ 5 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ เมื่อศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนพบว่า เซลล์มีการ สร้างโปรตีนและพัฒนาไปเป็นส่วนยึดเกาะกับวัสดุได้เป็นอย่างดี ความแข็งแรงของวัสดุค้ำจุนที่มี เซลล์ยึดเกาะแล้วมีค่าอยู่ในช่วงที่สอดคล้องกับความแข็งแรงของผิวหนังมนุษย์ ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เซลล์ไฟโบรบลาสผิวหนังมนุษย์ สามารถเจริญและเข้ากันได้เป็นอย่างดี กับแผ่นใหมที่ใช้เป็นวัสดุค้ำจุนสำหรับการเลี้ยงเซลล์ ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญที่จะนำไปสู่การวิจัย และพัฒนาเพื่อประยุกต์ใช้เส้นใหมพันธุ์ไทยพื้นเมือง ให้เป็นวัสดุค้ำจุนสำหรับการวิศวกรรม เนื้อเยื่อผิวหนังของมนุษย์ต่อไป

คำสำคัญ: ไหม, ไฟโบรอิน, วัสดุค้ำจุน, เซลล์ไฟโบรบลาสผิวหนังมนุษย์, วิศวกรรมเนื้อเยื่อ, ผิวหนัง